

Pirita Wahlstedt-Niskanen

Onni ja Lapin noidan lumous

Kuvitus Samuel Wahlstedt

Onni ja
Lapin noidan lumous

Pirita Wahlstedt-Niskaselta
aiemmin ilmestynyt

Amorinan helmi ja muita satuja, 2014

Seikkailu Joulupukin maassa, 2018

*Onni ja Oravanpoikaset ;
Onni ja kummitustalo, 2019*

 Pirita Wahlstedt-Niskanen

Onni ja Lapin noidan lumous

Kuvitus Samuel Wahlstedt

Almalle

© 2023 Pirita Wahlstedt-Niskanen

Kuvitus Samuel Wahlstedt

Kannen suunnittelu, taitto, kansikuva ja s. 24 kuva Kalle Aarikka

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN 978-952-80-2487-3

Onni katseli ulos huoneensa ikkunasta, kun lumihiutaleet putoilivat höyhenenkevyesti maahan. Pian olisi joulu ja nyt jos koskaan voisi nähdä tontun. Onni vilkuili saunamökin

suuntaan, mutta tonttua ei näkynyt, ei myöskään jälkiä lumessa. Viime aikoina Onni oli yrittänyt kovasti pinnistellä ollakseen kiltti. Jotenkin asiat kuitenkin menivät välillä solmuun ja tuli riitaa vanhempien tai ystävien kanssa. Vanhemmilla tai opettajalla oli toisinaan niin tyhmiä vaatimuksia, ettei niihin vain voinut suostua. Ehkä Onnin ei kuitenkaan olisi pitänyt sillä tavalla paiskoa tavaroita harmittuksessaan. Tonttu oli varmasti nähnyt sen ja kirjoittanut siitä Joulupukille. Mitään ei enää ollut tehtävissä.

Onni huokaisi kuuluvasti katsellen kaukaisuuteen. Samassa Onni hieraisi silmiään: mökin edessä katoksen alla, juuri ja juuri näkyvissä, oli kaksi suurta hahmoa. Kun hahmoja katsoi tarkemmin, ne muistuttivat lintua, mutta olivat silti hyvin kummallisen näköisiä. Ne olivat kuin isoja pöllöjä, mutta niillä oli hohtavan värikkäät sulat. Ne hehkuivat sateenkaaren väreissä kylmää talviyön maisemaa vasten. Linnut olivat hiljaa paikoillaan. Onni katseli hetken lintuja turvallisesti oman huoneensa ikkunasta, mutta sitten uteliaisuus vei voiton. Onni avasi varovasti oven ja hiipi ulos. Häntä pelotti, mutta samaan aikaan linnut kiinnostivat liikaa vain sisältä talosta ihmeteltäväksi. Onni lähestyi lintuja, jotka yllättäen pysyivät paikoillaan. Tavallisestihan linnut pelästyivät ja lensivät pois, jos niitä meni liian lähelle. Onni mietti, uskaltaisiko mennä vielä lähemmäksi ja jatkoi sitten pienin askelin ihan lintujen viereen.

– Oletko sinä Onni, kysyi toinen linnuista kääntyen Onniin päin.

Onni pelästyi niin, että tunsu pyörtyvänsä. Lintu puhui hänelle ja vieläpä tiesi hänen nimensä. Onnin piti hetki toipua ennen kuin pystyi puhumaan tai tekemään mitään.

– O-olen, vastasi Onni lopulta pelokkaana.

– Tule lähemmäksi, meillä on sinulle asiaa, jatkoi lintu.

Onni astui varovasti lähemmäksi lintuja. Mitä ihmeen asiaa puhuvilla linnuilla olisi hänelle.

- Tule nyt, rohkeasti vain, en minä syö sinua, sanoi lintu.
- Onnittelut, olet ensimmäinen, joka uskaltaa tulla lähellemme. Tähän saakka kaikki muut ovat juosseet karkuun, jopa muutamat aikuiset, jotka olivat listallamme, kertoi lintu.

Kuullessaan sanan lista, Onni ajatteli heti tonttujen keräämää listaa ja pelkäsi, että nyt hänelle seuraa jokin rangaistus siitä, ettei hän ole totellut vanhempiaan. Onni kuunteli lintuja pelonsekaisin tuntein.

- Meidän piti etsiä joku rohkea ja itsepäinen. Lisäksi hänen pitää olla riittävän pienikokoinen ja vieläpä nokkelakin. Saimme tehtävään vinkkejä tontuilta, jotka ovat liikkuneet täälläpäin. Olemme siis hiukan jo kuulleet sinusta ja siitä, kuinka uhmaat vanhempia ja opettajia. Sinun kohdallasi taitavat siis täytyä nuo vaatimukset: rohkea ja itsepäinen. Koko täsmää myös ja nokkelakin lienet, ainakin tonttujen mukaan.

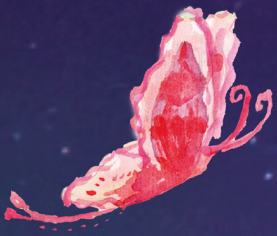
- Niin, vastasi Onni edelleen peloissaan.
- Älä ole niin vaatimaton. Usko pois, nyt niistä ominaisuuksista on hyötyä, sanoi toinen linnuista.
- Uskot kai myös tonttuihin ja joulupukkiin, jatkoi toinen.
- Kyllä minä uskon, sanoi Onni varovasti.
- No hyvä, Sam si la Pom ja Tietäjätonttu tarvitsevat apuasi.

- Ai ketkä, ihmetteli Onni ääneen.
- He ovat Korvatunturin tonttuja. Tapaat heidät pian. Siis Korvatunturilla, jatkoi lintu huomattessaan Onnin ympärilleen pälyilevän katseen.
- Ai niin, unohdimme esittäytyä. Minä olen Helga ja tässä on Olga, lisäsi lintu vähän kovemmalla äänellä.
- Menen suoraan asiaan. Tilanne Korvatunturilla on valitettavasti hälyttävä ja meidän on otettava sinut mukaan avuksi ratkaisemaan ongelmaa, sanoi Helgaksi esittäytynyt lintu.
- Mitä ihmeen ongelmaa, kyseli Onni epätoivoissaan ja edelleen peloissaan siitä, mitä olisi tulossa.
- Tontut eivät voineet kertoa, ettei Lapin noita pääse jäljille asiasta. He pyysivät hakemaan nopeasti jonkun tehtävään sopivan Korvatunturille. Tämä on paljon pyydetty, mutta me kaikki luotamme sinun apuusi ja tarjoamme kaiken tukemme tehtävään, sanoi Olga.
- Hyvä on sitten, suostui Onni epäröiden. Samalla hän pohti mielessään, että tämä voisi olla hänen tilaisuutensa parantaa mainettaan tonttujen listoilla.
- Hienoa, lähdetään sitten, kiirehti Helga.
- Miten minä pääsen sinne, kyseli Onni ihmeissään.
- Hyppää minun selkääni, vastasi Helga.

Helga kääntyi selkä Onniin päin ja Onni hyppäsi varovasti linnun selkään. Tällaisella kyydillä Onni ei ollutkaan koskaan päässyt matkustamaan ja häntä hieman jännitti. He kohosivat huimaa vauhtia taivaalle ja kotitalo näytti alhaalla yhä pienemmältä ja pienemmältä. Onni piti lujasti kiinni Helgan pehmeistä sulista, jotta ei olisi pudonnut.

Sää alkoi selkiintyä ja pian edessä siinsivät lähes puuttomat tunturit ja valkoinen maa. He laskeutuivat yhdelle tunturille, jonka Onni arveli olevan Korvatunturi. Siellä Sam si la Pom

Joulun alla Onnin kotitalon pihalle ilmestyy kaksi värikästä pöllöä. Linnut pyytävät Onnia mukaansa Korvatunturille, jossa tarvitaan kiireesti apua. Pelostaan huolimatta Onni lähtee lintujen mukaan. Perillä selviää, että Onni on ainut, joka pystyy kohtaamaan Joulupukin maata ilkeillä tempuillaan piinaavan Lapin noidan. Onni joutuu kokoamaan kaiken rohkeutensa kamppaillessaan noidan taikavoimia vastaan.

Pirita Wahlstedt-Niskanen on jyvaskyläläinen lastenkirjailija, joka on kirjoittanut vuosia ja opiskellut kirjoittamista myös yliopistossa. Hän on julkaissut aiemmin kolme lasten kirjaa.

Samuel Wahlstedt on lukiolainen, joka on harrastanut piirtämistä kuvataidekoulussa 8-vuotiaasta lähtien.

ISBN 978-952-802-487-3

